פאה
פרק ג

מ"ד

א) **האמהות של בצלים חייבות בפאה, ור' יוסי פוטר.** האמהות של בצלים, היינו בצלים גדולים שמניחין אותן לגדל זרע, ומתוך שמשתהין בארץ, לא חזו לאכילה אלא ע"י הדחק, פליגי בה ת"ק ור' יוסי, ת"ק ס"ל דחייבות בפאה, דס"ל כמ"ש התפא"י משום דבתחילה היו ראוים לאכילה, אלא שהשאירן בקרקע לזרע , ור"י ס"ל דכיון דעכשיו לא[א] חזו לאכילה אלא ע"י הדחק, לא חשיבי אוכל, ופטורות מן הפאה, (כמו בספיחי סטיס שהביא הרע"ב לעיל בפ"א מ"ד).

ב) **מלבנות הבתלים שבין הירק, ר' יוסי אומר נותן פאה מכל אחד ואחד, וחכמים פוטרים.** פי' מלבנות הבצלים שבין הירק, ויש ריוח ג' תלמים בין המלבנות, פליגי בה ד[ב]' יוסי וחכמים, ר"י ס"ל, דנותן פאה מכל אחד ואחד, וחכמים ס"ל, דנותן פאה אחד על הכל, וביאור פלוגתתם הוא, דפליגי אי דרך בני אדם לזרוע ערוגות בצלים בין הירקות, או לא, ר"י ס"ל, דאין דרך בנ"א לעשות כן, לפיכך, נחשב זרע אחר, ומפסיק, אבל חכמים ס"ל, דדרך בנ"א לעשות כן , וא"כ, לא נחשב כ[ג]זרע אחר, ואינו מפסיק.

[א] ולא דמי לספיחי סטיס שהביא הרע"ב (בפ"א מ"ד), דהתם מעולם לא היו ראוים לאכילה אלא ע"י הדחק, אבל בצלים הם מין שראוי לאכילה אלא שהוא עכשיו השאירו בקרקע, עד שנעשה אינו ראוי לאכילה אלא ע"י הדחק.

[ב] דכיון דכתב הרע"ב דלר"י נותן פאה מכל אחד ואחד מדין זרע אחר, ע"כ מיירי שיש שם ריוח כג' תלמים של פתיח.

[ג] השנות אליהו מפרש כן בדעת חכמים.